

Omdat we Pego do Altar al eerder bezocht hadden en het daarbij ook grijs mieserweer was gingen we na de uitgebreide saniservice maar weer een stapje verder. In onze documentatie hadden we een interessant object gezien dat we wel eens nader wilden bekijken. Onderweg kwamen we door een gebied met uitgestrekte rijstvelden waarin o.a. ooievaars druk aan het fourageren waren.

De beoogde plaats lag in de delta van de Rio Sado, niet ver van de grote stad **Setubal**.

Bij **Mouriscas**, een klein dorpje lag een voor ons unieke getijdenmolen waarmee graan gemalen werd. Een ingenieuze vinding om gebruik te maken van de getijdenstromingen. Helaas is de molen niet meer in gebruik maar men heeft het systeem gereviseerd en het gebouw tot mooi museum gemaakt. Het gebied rondom de molen is een wetland, doorsneden door kanaaltjes. Het moet een vogelrijk gebied zijn, beroemd bij vogelspotters maar helaas waren de vogels nu op vakantie....

De zes molens, aangestuurd door de getijdenstroming die met een sluizensysteem gereguleerd werd

Molentrichter en -steen

Schaalmodel toont de werking. Het onderste schoepenwiel werd door het water aangedreven

Het 'binnenwerk'

Mooie decoratie in de hal

Zoiets MOET op de foto!

Schilderachtig plekje

Deze rakker vonden we onder een stuk kurkschors

Bij het bezoek aan de molen werden we vriendelijk welkom geheten door een dame die ons, in vloeiend engels, enige uitleg gaf. Toen we de beurs trokken zei ze dat het gratis was.

Bijna drie uur vermaakten we ons in en rond de molen. Toch vonden we het, mede omdat de dag nog jong was, niet een plek om te overnachten. Els had een volgend plekje opgezocht, aan het strand nabij Setubal. Om hier te komen werden we door de navi Setubal-stad ingestuurd. Dat werd wringen en wurgen, we moesten, om te ontsnappen, zelfs een stukje tegen éénrichtingsverkeer.....

Wegwezen, gauw deze stad uit, al zag het er fraai uit. Doen we misschien ooit wel eens WANDELEND over! Even buiten de stad toch maar afgetankt, zowel diesel als LPG, zodat we er weer tegenkonden. Omdat we veel inspiratie uit het boekje haalden werden we ook vaker langs tankstation-arme routes geleid. Gelijk maar een nieuwe bestemming geprikt: **Cabo Espichel**. Deze kaap steekt eigenwijs haar neus in de Atlantische oceaan en op het punte ligt een kerk, een kapel, een voormalig klooster en een vuurtoren. Het schijnt zelfs een soort pelgrimsoord te zijn. Alléén: Vandaag waren deze objecten niet of nauwelijks te zien vanwege de mist! We hoopten dat de weersomstandigheden de volgende dag beter zouden zijn zodat de boel alsnog nader verkend kon worden.

Zaterdagmorgen, 05.30 uur: Het was zo stevig aan het waaien dat we besloten om de camper een klein stukje te verplaatsen, in de luwte van de gebouwen! Van slapen kwam toen niets meer dus zaten we al vroeg aan de koffie. Bij het licht van waxinekaarsjes want vanwege het niet denderende weer van de laatste dagen werkte het zonnepaneel zeker niet optimaal en schakelde de diep-ontlaadbeveiliging de stroom uit.

Zodra het voldoende licht was zijn we een korte wandeling gaan maken om de nu mistvrije, erg aparte omgeving te bekijken. Heel bijzonder!

Weer stonden we op een plek die de Romeinen ook als 'Het einde van de wereld' omschreven zouden hebben. Een groot voormalig klooster met kerk, kapellen en een vuurtoren was het enige dat er op de steile klif te vinden was.

Rond acht uur waren we alweer onderweg, doel was **Lissabon**, stadsdeel **Belem** waar we een wat chaotische maar bruikbare plek vonden.

Het weer was nog sterk wisselend: Zon, vanwege de rijrichting recht in ons snufferd en enkele minuten later een stevige bui of mieser. We kozen ervoor om nu toch maar tolweg te rijden, anders hadden we een rit van ruim 150 km (!!!) moeten maken waar we met een sprongetje tolweg, de indrukwekkende brug over de **Taag, (Rio Tejo)** voor € 3,75, nu maar 58 km voor nodig hadden.

Direct na het neerzetten van de camper waren we al aan de wandel, aangelokt door een paar zeer fraaie objecten. Het was droog en zonnig! (voor heel even..) We wandelden langs de oever van de Taag die daar uitmondt in de oceaan.

Dit indrukwekkend monument was het eerste dat we uitvoerig bekeken. Het geeft het zeer rijke verleden van Portugal weer. Het voert te ver om hier in dit verslag op in te gaan.

Een tweede indrukwekkend gebouw: Een zeer solide vesting van waar eventuele stouterikken die Portugal vanaf zee wilden belagen tegengehouden werden.

Erg mooi!

Indrukwekkend was een groot monument, gewijd aan de gevallenen.

Bij dit gigabeeld boven de Taag en de stad vroegen we ons af: Wie was eerst? Rio de Janeiro of Lissabon?

Een heel kleine impressie van Lissabon geven de foto's weer.

Herinnering aan de band met China

Zondag 1 februari werd de dag dat we “*Aan Lissabon zouden proeven*”. Dicht bij de camperplaats paktten we de bus, dit was opzich al een belevenis! Onvoorstelbaar hoe deze bus zich door het verkeer en de vaak smalle straten wist te wringen. En we hoefden niet bang te zijn in slaap te sukkelen, het stevig schudden en rammelen hield ons klaarwakker. De rammeltocht eindigde bij een indrukwekkend plein aan de Taag. Vandaaruit hebben we drie uur door de stad gewandeld.

De verleiding was groot om de karakteristieke tram te nemen maar we kozen toch voor wandelen.

Een stevig parcours want er moest bergop-bergaf gewandeld worden en dat over keienstoepen.

We keken in voortdurende verbazing om ons heen. Schitterende, monumentale gebouwen werden afgewisseld met bijna-afbraakpanden, armoedige winkeltjes tussen deftige zaken, het contrast kan nauwelijks groter! Dit gold ook voor de mensen op straat: Van zwerver tot aristocraat en alle varianten daartussen. We waren getuigen van opnamen voor een 30-er jaren film. Verschillende oldtimer auto's en de cast gekleed naar het beeld van die tijd.

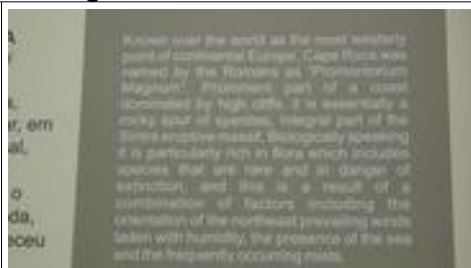
Natuurlijk hebben we maar een heel klein deel gezien van wat deze wereldstad te bieden heeft. Maar we waren na die drie uur blij dat we de drukte konden ontvluchten.

Nog een kwartiertje in een eveneens rammelende en schuddende tram en we waren terug bij de camper. Het was nog vrij vroeg in de middag en we besloten een rustiger plaats te gaan zoeken.

In ons boekje vond Els **Cabo Raso** nabij **Cascais**. Het laatste stuk hiernaartoe door een indrukwekkend natuurgebied in de **Serra de Sintra**. De coördinaten brachten ons langs een nog nieuwe kustweg met wijds uitzicht over de oceaan. We plaatsten de camper op een parkeerstrook en constateerden dat “Men” deze mooie weg ook heeft ontdekt.

Een vrijwel constante stroom auto's waarvan velen even een stop maakten om van het zeezicht te genieten. Met het invallen van de duisternis nam gelukkig ook het verkeer af. De wind en de woeste golven niet, maar dat had ook wel iets. De regenbuien die ons soms overvielen konden niet verhinderen dat het een prachtige dag was!

De maandagmorgen begon eigenlijk extreem vroeg want Fred stond om half vijf op omdat hij bezorgd was om de camper..... Vanuit de oceaan bulderde de wind en schudde de camper dat het (g)een lust was. En deze keer geen plaatsje in de buurt om de luwte op te zoeken. Toen de ergste storm voorbij was heeft hij, aangekleed op bed, nog wat slaap kunnen sprokkelen. Maar om zeven uur was het gedaan. Ook Els was ontwaakt en betrekkelijk kort daarna zijn we gestart. We wilden persé ook naar **Cabo Roca** omdat dit het meest westelijke punt van Europa is. Gelukkig was het even droog toen we daar waren en ondanks de nog zeer stevige wind konden we een korte wandeling op deze bijzondere plaats maken en..... gelukkig deed de camera het ook nog!

Na deze korte onderbreking op naar de volgende plaats. Weer een kronkelige maar mooie rit door de **Serra de Sintra** om na afdaling van een lange, bochtige helling van naar schatting 18 a 20% aan te komen bij het strand van **Sao Pedro de Cadeira**. Opzich best een leuke plek bij mooi weer maar nu toch te beperkt. Strandzitten en/of wandelen was er met het nog steeds ontstuimige weer niet bij dus besloten we meer het binnenland in te trekken. Zo belandden we na een dagrit van 120 km in het stadje **Obidos** waar we parkeerden langs een achterafstraatje. Er kwam een meneer voorbij en we vroegen of men hier moeilijk deed. In een mengeling van 4 talen, waaronder zelfs Nederlands, maakte hij duidelijk dat het mocht, maar een stukje verder een CP was met sanipunt en afvalbakken. Okee, de eerste € 6,= standgeld in het huishoudbboekje van deze overwintering!

Hij bevestigde wat we al in ons boekje hadden gelezen: dat de stad en de burcht de moeite van bekijken waard was. Dat zouden we de volgende dag gaan bekijken.

Dinsdag deden we wat we onszelf beloofd hadden. In twee lange slenterwandelingen door het burchtstadje **Obidos**. Omdat we sprakeloos waren moeten foto's deze dag weergeven.....

We hadden geluk: Tijdens beide verkenningen hielden we het nagenoeg droog en wachtte de buien tot we in de camper waren.